

Selmeczbanyai Hetilap

TÁRSADALMI HETILAP.

Kiadó tulajdonos és felelős szerkesztő:

SZENTGYÖRGYI EDE.

Szerkesztőség és kiadóhivatal: Rózsa-utca 74/III. sz. a hová a lap szellemi közleményei és az anyagi rész is ezimzendő.

Megjelenik minden csütörtökön.

Előfizetési ára:

Egy évre	4	frt.
Fél évre	2	„
Negyedévre	1	„

Egyes szám ára 10 kr.
Egyes számok kaphatók a kiadóhivatalban és Joerges Á. özv. és fia könyvkereskedésében.

Hivatalos, magán és nyílt-téri hirdetések megállapított díj-szabásunk szerint számíttatnak és minden általunk közölt hirdetésre felvilágosítás ingyen adatik.

Polgáraink érdekében.

Azt hisszük nem csalatkozunk akkor, a midőn örömmel konstatálhatjuk, hogy városunkban egy idő óta a közügyek iránt, különösen derék polgáraink részéről, nagyobb érdeklődés észlelhető. Sajnos azonban, hogy polgárainknak a közügyek iránti véleménye, akarata és szándéka sok esetben nemcsak hogy nem érvényesülhet, de illetékes helyen még kifejezéshez sem jut.

Mit ér az tehát, ha egyesek így-amúgy vélekednek, ezt-azt helytelennek látják, itt-ott érdekeiket csorbítva vélik, sokszor bosszusan ki is kelnek . . . ha ez érvényt szerezni nem tud.

Polgárainknak tehát egy más utat kell választaniok, hogy szándékaikat érvényesítsék, vagy legalább is kifejezésre juttassák s talán nem hányunk borsót a falra, ha erre nézve legőszintébb rokonszenvünkből kifolyólag nekik a következő tanácsot adjuk:

Tárcza.

Az új magyar nemes.

*Magyar nemességünk, régi büszkeségünk
Ős időktől fogva vezetőnk volt nekünk.
Igaz, hogy mostanság vesztett az értéke,
De azért még mindég koronáinknak éke:
S éljen az sokáig, ki arra érdemes,
Királyunk kegyéből, ki lett magyar nemes.*

*De a nemességei kötelmek is járnak;
Tekinteni eztet nem lehet vásárnak.
Kit a koronának e gyönyörű éke
Szép elismerésül kitüntetve érte,
Az legyen is erre mindkoron érdemes
S csak úgy lesz valóban igaz magyar nemes.*

*Hisszük bizonyára, hogy koronánk tudja,
Ki lehet nagy előd, nagy, méltó utódja;
Ki léphet helyébe régi nemzedéknek,
Hol lehet „bizalma az ősi erénynek“.
S ép ezért kiáltunk s legyen rá érdemes:
Éljen polgártársunk — az új magyar nemes!!*

Sz.

Hü lesz-e?

Mint a bánatos ember, ki nem akarja el-
árulni szive baját a világnak; nem akarja mu-

Tudvalevő dolog, hogy városunkban egy polgári olvasókör létezik, melynek majdem valamennyi polgárunk tagja. Ezen kör eddigelé tisztán kaszinói feladatoknak felelt meg, de közügyek megvittatására és megbeszélésére eddig fel nem használtatott. E polgári kör volna tehát a legalkalmasabb hely arra nézve, hogy teszem azt minden, városunkat közelebből érdeklő kérdés iránti magatartásukat itt megvittatnák és bizonyos álláspontot foglalnának, ezen álláspontjukat azután egy általuk választandó alkalmas egyén által kompetens helyeken, pl. a törv. hat. biz. közgyűlésén stb. kifejezésre juttatnák s ezen álláspontot szavazataikkal is — a kik ezzel bírnak — támogatnák; mert be kell látnunk, hogy különösen iparosaink mindegyikétől nem kívánhatjuk azt, hogy a felszólalásoknál megkivánt folyékony előadással, szabatsággal és biztossággal birjanak. Ha azonban az olvasókörben először maguk között fogják a napi renden lévő kérdéseket meg-

tatni, hogy hervadóra kajlik kedve, kedélye; s mosolygó arcot mutat a felebáratnak, ki talán nevetne az ő szomorúságán: olyan a természet is, ha az októberi szellő hervasztja lombjait, s hűvös párázatok lankaszlják a napsugár melegét, felölti akkor a természet legtarkább mezét; az öröm üde pirját festi arczatára, hogy eltakarja hervadását; még virágot is fakaszt, csak hogy álcázza szomorúságát. De hull a tarka lomb, hideg lesz a nap, s lágy, fehér szemfedő borul a hazug örömré.

Talán e sejtelmes gondolat suhan át ama barna ifju lelkén, ki ott a diszétől fosztott rózsalugasban szöke kedvesét mellére karolva tartja, mert míg a lányka, mint a szelid galamb, oda simul hozzá, az ifju homloka elborul, s majdnem fájdalmas vonás remeg ajkán

„Oh mondjad, édesem! Hü lesz-e hozzám mindig?! Lásd, most messze vet téled a sors. Küzdenem kell, hogy kivivjalak. Sok idő eltelik talán, míg viszontlátlak, de akkor — enyém lesz isten s emberek előtt; nincs hatalom, mely akkor tőlem téged elvitasson. Hü lesz-e hozzám?“ Hived leszek mindig, mindig! Ah, hiszen szerettek! Szerettek, édes, édes Imrém! — Suttog a lány, s pirulva nyújtja ajkát az ifju felé, ki szenvedélyes csókkal öleli megához.

Főnt a levegőben a varjn károg: Kár-kár

*

vittatni és álláspontjuk felett fognak felszólalni, akkor e felszólalások formaságára senki sem fog hederíteni, azt bátran bármily szavakkal megtehetik, mert ott csakis a felszólalás tartalma fog figyelembe vétetni. Majd gondoskodni fog azon egyén, kit alkalmasnak találnak erre, illetékes helyeken polgáraink álláspontjának kellő formában leendő kifejezéséről.

Mily szép volna az, ha pl. egy városunk kereskedelmét és iparát nagyon közelről érdeklő kérdésnél a polgári kör elnöke egy bizonyos időt tűz ki e kérdés tárgyalására. Ezen polgáraink nagy számmal megjelennek, a kérdést megvetik-meghányják, kiki felszólalhat bizonyos rendben, elmondhatja szabadon véleményét, végül megállapodnak egy bizonyos álláspontban s ezt azután közös erővel iparkodnak érvényesíteni választván maguk közt oly egyént, mint mondtuk, ki szándékukat kellő biztossággal elő is tudja adni.

Mint már kiemeltük ezen szerény

Perzselő nyár hevében tikkad a virág, a lomb; az égen fekete felhő gomolyog fenyegetve, elhallgat a madár, félve megvonja magát fészkebe, melyet talán a villám nemsokára szétromcsol.

Ott a mezők között kanyarodó gyalogősvényen, portól lepve, fáradtan halad egy ifju.

De most meglátja ott a csalit mögött az ismerős kert lombkoronáit; látja képzeletében alattuk a rózsalugast, hol két évvel ezelőtt kedvesétől bucsuzott. Látja őt, a szöke szép leánykát, a mint epedve ott ül a padon, s talán ő róla álmodozik, ő róla, ki érte küzdeni ment a világra. Oh, mint fog örülni, ha eléje lép s azt mondja: „Itt vagyok, édesem! Most már enyém vagy, örökre!“

Mintha új erő szállt volna tagjaiba, ruganyos léptekkel siet tovább az ifju, oda a kert felé, hol boldogsága rejlik.

Boldogság! Te reménykedő lélek csalfa délibábja! Mosolyogsz, hogy tövisekre vezessz, azt ki benned bizik, benned hisz.

A szöke szép leányt ne keresd ott, ifju, a rózsalugasban, téged várva; ott keresd, hol a bársony redői omlanak, az arany elfogja a lélek röptét, a gyémánt megvakítja a szemet, hogy ne lánsson sötétséget sehol. Keresd ott a szende szép leánykát, hol a mosoly nem a szívből fakad, a szerelem csak csillogó palást, s a csendes éjszaka keserű, de késői könnyek tanuja.

utbaigazítás csakis a legőszintébb és legjobb szándék kifolyása akar lenni s ne adjon az félreértésekre és magyarázásokra sem okot, sem alkalmat, hanem a míg egyrészt polgáraink érdekeit emelje, másrészt legyen az a fiatalabbik nemzedék részére a közügyekbeni gyakorló iskola is.

A ki jobbat tud, szóljon a tárgyhoz!

Betegsegélyző pénztárunk.

Betegsegélyző pénztárunkat — nem tudjuk mily információ révén jónak látta a besztercebányai iparkamara nem éppen a legildomosabb módon megtámadni s arra éles vágásokat mérni. Mi természetesebb annál, hogy betegsegélyző pénztárunk erre egy memorandummal adott ríposztot, mely a magas kormánynak is megküldetett. Hogy kérdéses pénztárunk szintén erélyes hangon tiltakozott az ellene emelt vádok ellen, csak természetesenek találhatjuk.

E napokban városunkban járt egy iparkamarai megbízott Besztercebányáról és „a datokat gyűjtött”. Sajnos, hogy épp akkor főkapitányunk mint az I. foku iparhatóság vezetője távol volt, mert ő bizonyára megadta volna a kívánt „a datokat”. Az iparkamarai kiküldött olyan forma hangon beszélt, hogy a mi betegsegélyző pénztárunk nagy kiadással és kevés bevétellel dolgozik s hogy így kívánatosabb volna, ha a mi kerületünk az ipolysági pénztárhoz csatoltatnék.

Nó már erre mi sem hallgathatjuk el a dolgot s kötelesek vagyunk hozzá szólani. Tudja-e — nem az iparkamara, mert ettől feltételezzük, hogy tudja és méltányolja is — hanem a kiküldött, hogy egy ily fajta nálunk új intézménynél először is a kezdet nehézségével kell megküzdeni: azután a mi sajátos viszonyainkat kell figyelembe venni. Nálunk ugyanis a bányamunkás a társipárnál, a dohánygyári munkások saját segélyegyletükénél találják meg azon támaszt, melyet a másféle munkásoknak nyújt a ker. betegsegélyző pénztár. Tudja-e, hogy ily dolgoknál nem mindig a nyereség jó számba, hanem az is, hogy mily helyen,

Hull a levél; károg a holló; őszi köd ül a völgyeken.

Magányos utakon bolyong egy ifju. Arcza halavány, szeme tétova. Ha találkozik valakivel kikérdezi nem látta-e a menyasszonyát? Szép, szőke leányka. Azt mondták a gonosz emberek, hogy megcsalta őt; hogy eladta magát gyémántért, aranyért. De az nem igaz; nem lehet igaz! Csak el akarják szakítani tőle; pedig hiszen ő a vőlegénye; a ki érte világgá ment, hogy kivihassa magának; s most itt van; visszajött, hogy elvehesse menyasszonyát; mondják meg, merre hol van?! Mert az nem igaz, hogy az ő menyasszonya... — S görcsös zokogással fonja keresztbe mellén, karjait, s a megszólított szánkozva tekint reá s csendesen eltávozik.

S az ifju, amint felriad, kétségbeesve bolyong tovább, tovább, menyasszonyát keresni.

*

Hideg a tél; a zivatar hajtja a havat végig az utcákon; a lámpások lángja libeg, lobog. Ott ama fényes palota előtt halavány nő áll; a betegség éleseké tete vonásait.

Fenyegedve emeli kezét a palota felé, míg fonnyadt ajka remegve rebegi: „Elhagyott hát a nyomorult; verjen meg az isten!” — És menne, ki tudja hová?!

De lába megbotlik valamiben; emberi alak fekszik előtte a hóban; már hideg, merev. — A nő lehajlik hozzá, szeme tágra nyílik; „Imre!” sikoltja, s ráomlik a hült tetemre. — Nem is kel fel többé; minndkettejüket betakarja a hó, lágy, fehér szemfedővel, s a szél elbugja a zuzmarás fáknak két élet történetét.

Abai Otto.

mily ipar és kereskedelmi forgalmu gyüponon van a pénztár. Már pedig, hogy egy ily tekintélyes város, mint a miénk, azért mert kevés a beiratkozott tag, Ipvlysághoz csatoltassák, oly hibás felfogás, a mely ellen minden erőnköl protesztálnunk kell. Ha úgy kell — csatoltassék az ipolysági kerület ide s akkor nem lesz panasza a bevételek csekélyisége miatt. Mert különösen ha a vasut kiépül városunk ezen szempontból alkalmasabb központ lesz, mint Ipolyság. Az úgynek tehát az tenne — a sok egyéb mellékes kérdésektől eltekintve jó szolgálatot, ki e két kerület egyesítését selmeczi székhellyel mozdítaná elő.

Ujdonságok.

— **Személyi hírek.** Kuti István hely. alkaptány állásában a főispán által véglegesen kinevezetett. — Bércői Sándor és Soltz Sándor a selmeczi bányászati és erdészeti akadémiához tanársegédekévé nevezettek ki.

— **Halálozás.** Soltz Miksa a rimamuránsalgótarjáni részvénytársaság főerdőmestere e hó 15-én Budapesten meghalt. Tetemét a gyászoló család ide szállította s mult szombaton az itteni evang. temetőbe nagy részvét mellett temették el. Özvegye szül. Kuschel Aranka és Viola árváján kívül, nagyszámu rokonság és sok jó barát gyászolja az élete derekán elhunyt férfit. — Barth Antal polgártársunkat és fiatal nejét gyász érte. Kis fiacskájuk, Lajos ugyanis e hó 18-án reggel hirtelen meghalt.

— **Arany lakodalom.** Hacher Vince nyug. bányafelőr és neje szül. Urbanszky Anna e hó 28-án d. e. 9 órakor tartják meg, gyermekeik, unokáik és dédunokáik megjelenése mellett a boldogságos szűz anyáról nevezett templomban arany-esküvőjüket. 50 év sok idő, menyívvel több ez, ha boldog házasi életben töltött el. Valósággal az ég áldása! Szívöböl kívánjuk, hogy e szép, ritka ünnepet elért házaspár még sokáig éljen!

— **Uj magyar nemes.** Wankovits Lajos városunk t. b. tanácsosa, takarékpénztári igazgató, törv. hat. bizottsági tag nagy kitüntetésben részesült, a mennyiben Királyunk Ő Felsege neki a magyar nemességet „Jánoshegyi“ előnévvel adományozta. E kitüntetés városunk egész polgárságát is éri, mert Wankovits Lajos városunk egyik legrégebbi polgári családjának ivadéka, ki önére jével, lankadatlan üzleti szorgalmával küzdötte fel magát mai társadalmi állásába. Szolgáljon e kitüntetés buzdító példaul többi polgártársainknak is! A kitüntetett pedig élvezze azt családjával együtt a legzavartalanabb boldogságban még nagyon, nagyon sokáig!

Balekbál. Hát még is csak lesz az idén balekbál jobban mondva csak bálnak nevezett de valójában csak táncmulatság még pedig Soltz Vilmos akad. igazgató nevének védnöksége alatt f. é. nov. 9-én a városi vígadó helyiségében. A rendezőség élén Gretzmacher Gyula kir. főbányatanácsos akad. tanár mint díszelnök, és Dologh Imre mint elnök áll.

— **Egyptomi tanulmányúton,** melyen a magyaroszági középtanodai tanárok közül sokan fognak résztvenni, a selmeczbányai ág ev. lyceum is képviselve lesz Vitalis István jeles tanárunk által. Az utazás a jövő hónapban fog megtörténni és birjuk a nevezett tanár azon becses ígérété, hogy az utról lapunkat értesíteni szives lesz, mely tudósítások bizonyára igen érdekesek lesznek.

— **A száj- és körömfájás** törv. hat. területünkön különösen a hodrusi tehenek közt annyira terjedt, hogy hatóságunk kénytelen volt a törvény rendelte legszigorubb óvintézkedéseket foganatosítani. — Ez alkalomból elmondjuk, hogy szerkesztőségünkbe nem régiben egy földmives ember állított be s teljes meggyőződésével beszélt el, hogy e baj nem a ragadós száj- és körömfájás járványos betegség jellegét hordja

magán, hanem onnét ered, hogy a tehenek lábai a hegymászás következtében, a szájuk pedig a lekaszált és letarolt rétek és földek hegyes kemény maradványai által sérülnek meg. Mi persze a szakértők véleményét tesszük magunkévá, de a köznép felfogásának jellemzéseül ezen eredeti magyarázatot is regisztrálni akarjuk.

— **Bemocsokolt utcaköz.** Panaszos levelet kaptunk, melyben el van mondva, hogy a volt Fleming, most takarékpénztári épület és a kamaraház közt a Bocz-féle vendéglőig vezető utcaközt mindig annyira bemocsokolják, hogy arra jó szaglással és izléssel bíró ember már absolute nem is mehet. Nem ártana ezen undorító bemocsokolásoknak az amugy is a kamaraház és terrasse közti téren álló rendőrposzt által elejét venni.

Különfélék.

— **A selmeczi gyógyászati és term. tud. egyeslet** természettudományi szakosztálya e hó 17-én tartotta havi ülését, melyen számos tag vett részt s figyelemmel hallgatta meg Herman Emil főbányatanácsos érdekes szakelőadását „a fogas kerekék kapaszkodása viszonyáról”. — Mint halljuk az egyeslet egy rendkívüli gyűlést fog legközelebb egybehívni, a melyen az elhunyt Péch Antal emlékére fog az emlékbeszéd megtartatni. Ez alkalomból még egyszer ismétéljük, hogy az egyeslet érdekes előadásai nyilvánosak s így nemcsak férfi, de hölgyközönségünket is ezen előadások látogatására jónak látjuk figyelmeztetni.

Vezérlő csillagom!*)

Az éj hideg;	E szem, hogy hány
Az ég derült.	Könyt hullatott
A távolból	Teérted csak...?!
Im felmerült:	Jól tudhatod
Vezérlő csillagom!	Vezérlő csillagom!

A szívemben

Bánat vagyon.

Gyógyítsd meg már,

Mert fáj nagyon,

Vezérlő csillagom!

J.

— **Az Erzsébet kápolna beszentelése.** A most már majdnem teljesen berendezett kápolna beszentelése e hó 27-én vasárnap d. e. 9 órakor fog végbe menni. A Nagyboldogasszony templomból a kápolnához ünnepi körmenet fog levonulni és a kápolnában szentmise és egyházi beszéd fog tartatni.

— **A múri víz** című felszólalásunknak már is meg volt a maga gyors eredménye; mert dicséretes ügybuzgalommal azonnal történt hatósági intézkedés, hogy a víz környezete kitisztassék. Kötelességünk ezen gyors, helyes intézkedésért teljes elismerésünket kifejezni.

— **Halotti tor.** Volt alkalmunk a következő meghívót kézhez kapni: „A Heim-féle vendéglőben lakozó agglégény club fájdalomtól megtört szívvel jelenti egyik tagjának a házasi életben törtéendő közeli kimúltát. Halotti tor f. hó 19-én este 8 és fél órakor; uraságodnak részvéte fájalmunkat tetemesen enyhitené. In vino invenimus solamen nostrum!” A halotti tort Joerges Ágoston nyomdánk tulajdonosa tartotta bucsuzóul a legényélettől. Fiatal, fiatalabb és még fiatalabb hajadonjaink nevében kívánjuk, hogy a club többi tagjai is mielőbb tartsanak ilyfajta halotti tort. — Vivat sequens!

— **Harapós kutya.** Egy mihálytárnai tisztviselőnek van szép nagy kutyája, mely abban leli kedvét, hogy a járókelőket megmardossa. Így szombaton is karjába harapott egy dohánygyári munkásnőt, ki fájdalomdíjjul a kutya birtokosától egy koronát kapott. Ilyen kutyát lánczon kellene tartani.

*) Közöljük, már csak buzdításul is, e csinos kis versikét, mely igen, igen fiatal tehetség szüleménye. Szerk.

— **Pályázat.** Városunk mérnöki állására pályázat hirdettetett ki, melyre a kérvények f évi november-hó 15-éig a selmeczbányai polgármesteri hivatalhoz nyújtandók be. A javadalmazás 1200 frt évi fizetés, szabad lakás, 400 □ öl szántóföld, szabad fűtés és világítás, a légszuszgyár tiszta jövedelmének megállapítandó %-ából áll. Kik a légszuszgyártás terén elméleti és gyakorlati képzettséggel bírnak, előnyben részesíttetnek.

— **Lövöldéről.** (Helyszüke miatt a múlt számunkból kimaradt.) A f. hó 13-án tartott lövészetnél a pártolók voltak a diadók. A mulatság igen élénken folyt le, s a lövésnél is szép eredmények értek el; 984 lövés közül volt 873 kör egység, 26 négyes és 3 szeg. Mély lövésekre 4 díj volt kitűzve, melyek elsőjét Fiedler szeglövésre, másodikát Krausz Géza szeglövésre, harmadikát Seidel Ágoston, igen jó négyesre és negyedikét Ochtendung Ignácz (négyesre) nyerte el. Ezekon kívül még Pfeiffer Aladár 2, Dessewffy Aurél 2, Friebert Ferencz 1, Belházy Gyula 3 négyest, Krausz Géza 1 szeget és 3 négyest, Fiedler Gyula 4 és Seidel Ágoston 7 négyest lőtt. Három díj a legtöbbszőr találóknak volt adva: e díjak elsőjét Seidel Ágoston nyerte el, (50 lövésre 43) a másodikát Fiedler Gyula (50 lövésre 35) és harmadikát Belházy Gy. (50 lövésre 28). — Mult vasárnap okt 20-án Heincz H. volt a diadó, de igen kevés tag vett részt, mert összesen csak 431 lövés esett; ezekből 425 kör, egy szög és 9 négyes érte el. Az első díjat szeglövessel Seidel Ágoston, a 2-at négyessel Dessewffy Aurél nyerte el. Ezen felül még Fiedler Gyula és Seidel Ágoston is négyest talált. Az idén még két diadó lesz, még pedig Krausz Kálmán és Krausz V. G.

— **Mit nem tesz egy palaczk konyak.** Murizás közben egy fiatal ember egész palaczk konyakot ivott meg, a mely annyira elkábította, hogy mámorában magát gróf Cziráknak képzelte és egy szomszédos vasuti állomás főnökénél, hol meglehetősen randaliozást vitt véghez, mint ilyen mutatkozott be s grófságát bebizonyítandó agyon döngetéssel fenyegette az állomásfőnököt. Erre a rendőrbiztos és egy rendőr lett oda híva, kinek láttára az elkábított ifju kissé kijózanodott s valódi nevét és állását mondta meg. Kiméletesen bántak és fogtak elbánni vele, mert a művelt osztályhoz tartozik s csakis a palaczk konyaknak köszönheti e kellemetlenségét. — Mi részünkről nem győzzük eléggé óvni embertársainkat a mostani hamisított, hatásukban lehet mondani örjöntető, észt és ideget rontó gyalázatos csinált szesz italok élvezetétől, melyek képesek, sok esetben egy egész életet tönkre tenni s melyek romboló mérgező hatását — eléggé megfoghatatlan — országszerte az illetékes hatóságok még mindig nem akarják, vagy nem tudják észrevenni.

A városi fafuvarozás ellen sok a panasz. Nem csak a városi tisztviselők, de még a magán felek is sokszor két hétig is kell, hogy várakozzanak míg a fuvarozás beleszámításával megvett tűzi fát megkapják. Ez különben nem csoda, mikor a város 3 fuvarja közül csak egyet bocsájt át e célra, mely persze a sok fuvarozást egy maga elvégezni nem tudja. Ha már a másik két fuvar egyébbel van elfoglalva, mért nem fogad a város fel valami paraszt fuvarosokat; mert az nem járja, hogy mint sokan kényszerűségből megtették, a fát saját költségre fuvarozzák el, pedig a város e fuvar is megfizette velük.

— **A városháza melletti szobor** tárgyában újra felszólalunk, mert igazán szegény az városunkra, hogy régi műemlékei gondozatlanul a romlásnak esnek áldozatul. Hát akárki közös tulajdonát képezik a nyilvános épületek, szobrok, hogy tetszésszerűen lehessen azokat rongálni, egyes részeit büntetlenül eltulajdonítani?! Még nem régebben megvolt az említett szobor kőkerítésének két szárnyu vasajtaja, most már felszárnya hiányzik; ha ez így megy tovább, ma-holnap arra ébredünk, hogy eltűnt a szobor. Pedig bi-

zony jó volna az ily köztéren lévő emlékeinknek jobb gondját viselni; hiszen városunk nem bővelkedik olyanokban, s ha azt a keveset sem óvjuk meg, a mink van, rövid idő multával semmink se lesz, mely városunk régi koráról mesélne a fiatal nemzedéknek. Pedig ez a szobor is sok szépet beszélhetne a régi időkről. Valamikor, nagyon régen, mikor az emberek még hittek az Istenben, bizalmukat Istenbe helyezték, Istentől kérték az erőt feladataik teljesítésére: ott, azon a helyen, hol jelenleg e szobor áll, kis kápolna volt, melyben reggelenként, mielőtt a város atyái megkezdték volna hivatalos munkáikat, buzgó, ájtatos imában fordultak az ég Urához, hogy adjon nekik észbeli világosságot, hogy helyesen cselekedjenek, igazságosan ítéljenek; adjon nekik erőt, hogy tántorítlanul haladhassanak a becsület, a kötelesség, a hazaszeretet útján; azóta persze, sok minden megváltozott; a felvilágosult emberi faj saját erejében bizik, nem szorul mennyei protekzióra, s a kápolna szépen omladozott, romba dőlt, elpusztult; nyoma sem volna meg, ha a kegyelet nem emelte volna helyén azt a szobrot; de, mint naponta látjuk, e szobornak a sorsa is pusztulás enyészet. Szeretnők tudni, mit gondol a főispán, ha szemközti ablakából kitekintve, pillantása a pusztuló szoborra esik?? Hiszen a legutóbbi közgyűlésen elég szép összeget szavaztak meg nyilvános épületek, szobrok jó karban tartására, juttassanak belőle egyszer valahára a városháza melletti szobornak is!!

— **Színészet.** Szintársulatunk e héten megint élvezetes estét szerzett közönségünknek. Csütörtökön „A falu rossza“ ment, Egry Kálmán, (Göndör Sándor), Beke Lilla (Finom Rózsi) Mérey Izabella (Boriska) jeles játéka megérdemelte a tapsokat. Nagy derűtséget keltett a két cigány Czene és Adus (Boár és Olmosy). Pénteken ismét „Goldstein Számi“ került színre, melynek czim szerepét Bessenyei igen jól adta. Szombaton az akadémiai ifjúság ismerkedési estélyének tiszteletére diszeloadás volt, mely alkalomra Endrey Zalán, a szintársulat kiváló tagja, prologust írt, melynek czime: „A bányában“ E prologus szép nyelvezete, jó gondolatai, ügyes összeállításá Endrey Zalánban a hivatott költőt ismerteti föl, kire nagy és szép reményekkel tekinthetünk. Vihar szerű tetszésnyilvánítással háromszor hívták a lámpák elé a fiatal szerzőt. Ezután a „Rendkívüli előadás“ vigjáték került színre, melynek fő szerepében, mint szokott színész. Egry remekelt. Jól sikerült „Az ember tragédiájá“-nak Párisban játszadó nagy jelenete is. Vasárnap két előadás volt. Délután, mérsékelt helyárrakkal „A tót legény Amerikában. Este a „Szökött katona“ Jeles összevágó játékkal, Hétfőn Sudermann hírneves drámája ment; „Otthon“. Rónay Karola Magda szerepében fölülmulta önmagát, alakítása élethű és meglepő volt; Mérey Izabellánál jobban aligha lehetne adni Mariskát; Endrey finom miudig jellemzetes játéka és Egry Kálmán alakítása méltán kielégítette a legkövetelőbb műzslést is. Kedden, 22-én kedvelt művésznők, Beke Lilla jutalomjátékaul „A cigánybáró“ operettét adták. Ha a ház nem is volt zsufolásig tele, de a jelen volt disztigvált közönség elég tanujele, hogy Beke Lili annak kedvence. A jutalmazandót ki Saffit adta, színre léptekor lelkes tapsvihár fogadta, s két szép bokrétát nyújtottak fel neki. Kellemes csengésű hangja, szép kerekded játéka ismételen élénk tetszésnyilvánításra bírta a közönséget. Kivált az a kettős Borin hay (Boár) és Saffi (Beke Lilla) között: „Ki esketett?“ Ki volt tanud?“ igen jól sikerült. Igen jól énekelt Molnár Berta is, mint Arzena, s jól játszott Darocznén Erzsí mint Czippa, Tábori Emil (Zsupán) jól alakított a többi szereplő is, de kifogásolnunk kell a kart, mely kissé gyöngének bizonyult.

— **A régi schacht.** E napokban régi bányászok az új aknát mentek megnézni mintegy visszaidézendők emlékezeteikbe azon elmúlt vidám órákat, melyeket nemcsak ők, de még atyák is e helyen a régi schachtárok alkalmával eltöltöttek. Megnézendők az u. n. Rókalyukat, melynek falai telve voltak mindenféle még tán akadémiaink alapítása idejéből származó festményekkel, szomoruan tapasztalták, hogy ezen régi emlékek mind eltűntek; mert a falak egészen levakartattak s a régi schacht helyiségben altiszti lakás készül. A híres schachtnak ezen utolsó maradványa is elenyészett nem egy régi bányászunk indokolt sajnálkozására; mert hiszen e régi emlékeket fenn lehetett volna tartani régiségüknél fogva is.

— **Hol legyen a városi levéltár?** Városházunkban több változást akarnak keresztülvinni, mi elég sok gondot okoz. Így eddigelé még nem tudják, hogy a városi levéltárt és levéltári hivatalt hova tegyék. Erre nézve egyik polgártársunk ki a törv. hat. bizottságnak is tagja a következő ajánlatot teszi: A rom. kath. városi iskolaépület iskolai czélokra már az általunk is kifejtett okok miatt nem alkalmas; de igenis alkalmas volna e célra a városi kórház épület első emelete, hol jelenleg a kir. járásbírság van elhelyezve. Ugyancsak e kórházi épületnek földszintes része erős, teljesen tűzmentes bolthajtásaival felette alkalmas volna a városi levéltár és hivatal elhelyezésére; a járásbírság és a telekkönyvi hivatal meg a mostani városi rom. kath. elemi iskolai épületbe jöhetne. Persze, hogy mindkét épületnél némi átalakításra szükség volna, de e terv keresztülvitele korántsem ütközik oly akadályokba, melyek legyőzhetetlenek volnának. Ajánljuk tehát illetékes köreinknek e terv megfontolását.

Ingatlanok birtokváltozása.

Selmeczbanya és külterezsiben 1895. szeptember 24-től október 22-ig.

Eladó, örökgyó neve és lakása	Vevő illetve örökös neve és lakása	Vétel ár
		frt
Povazsan József és társa Hodrusbánya	Subor Ágoston és neje Hodrusbánya	240
Blázy Samu és neje Mária Selmezbányán	Racsik János és neje Jozsefa Selmezbánya	610
Czibula Staug Mára Bélabánya	Ivanits Hrezoita József és neje Mária Sekély	190
Árvay Mária Bélabánya	Florek János és neje Zsuzsanna Bélabánya	200
Árvay Mária Bélabánya	Sztreskó János és neje Róza Bélabánya	100
Zicho Antal Selmezbánya	Donoval János és neje Flóra Selmezbánya	925
Szlovátsek szül. Gulyás Teréz Selmezb. Steffultó	Makovinyi szül. Gulyás Flóri Hegybánya	100
Dobek Mária Bélabánya	Sedibok József és neje Zsuzsanna Sekély	710
Oszvald Mihály Hodrusbánya	kisk. gyermek. Oszvald János és Mária Jozefin; örökösödés.	
Gubriánszky Imre Hodrusbánya	Misztrik Ferencz és neje Katalin Hodrusbánya	566
Dubravszky János Bélabánya	örökk. gyermek. Dubravszky János, Viktoria, Mária, Antal, Ferencz és Ignácz	
Gasparik Ferencz és társa Selmezbánya	Selmezb. szab. kir. város	140
Özv. Urbanszky Alojzia Selmezbánya	örökk. gyermek. Urbanszky Mária és József Selmezb.	
Zachar Lipót Hodrusbánya	Steiner János és neje Mária Hodrusbánya	85
Farbják férj. Teren Anna Selmezbánya	Fabják Márton, Mária Katalin és Pál Selmezbánya	250
Venger Ágnes örökösei	Platzer Ferencz Selmezb. örökk. gyermek. Mihály, Mária, Anna József és Antonia Selmezbánya	2905
Minka Teréz Bélabánya	Ifj. Forster József, Hermin és Mária Selmezbánya	
Kisk. Forster Román Budapest örökk. testv.	Bartók Pál és neje Mária Banka	375
Özv. Jokl Mária, József, Éva, Ferencz, Matild és Ignácz	Forster Géza Budapest	
	Poll József és neje Julia Helyben	1400
Steffel József Selmezbánya	Selmezb. takarékpénztár	1305
	Haschek Rezső és neje Mária Selmezbánya	1305
Szlovátsek szül. Gulyás Teréz Selmezb. Steffultó	Makovinyi szül. Gulyás Ilona Hegybánya	100

Nyiltér.*)

Nyilatkozat.

Alolirott ezennel kinyilatkoztatom, hogy a köztem és a Gamma ur között felmerült becsületbeli ügy t. i. hogy én nevezett urat alaptalanul megsértettem, a mai napon békés uton elintéztetett.

Selmeczbányán, 1895 október 22-én.

Langauer József

Előttünk mint tanuk:

Fribert Ferencz
Jähn Vilmos.

Köszönetnyilvánítás.

Alolirott ez uton tartom kedves kötelességemnek köszönetemet nyilvánítani Dr. Tandlich egyetemes orvos urnak azon szives gyógykezelésért, melyben engem részesített miután mindazon ugy katonai, valamint czivil orvos urak kikhez eddig fordultam, betegségemet gyógyíthatatlannak nyilvánították a mit a fentnevezett orvos ur három heti bölcs és nagy tapasztalatot mutató gyógykezelés után kigyógyított és egyszermind újra vissza adott a társadalomnak; miután mással hálámat nem róhatom le: ez uton mondok meleg köszönetet érte. Kérve az egek urát, tartsa őt meg továbbra is az emberiség javára még számos évekig.

Maradok kiváló tisztelettel

Selmeczbányán 1895. október havában

Kecskeméti Miklós,
színházi sugó

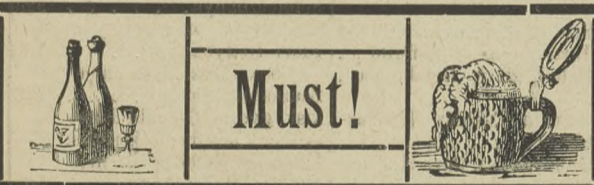
*) Az itt közlöttekért sem tartalom, sem alak tekintetében nem felelős a szerk.

Hirdetések.

Apró hirdetések.

Ezen hirdetési rovatban minden hirdetésért egy korona fizetendő és felvilágosítást ingyen ad a kiadóhivatal.

Egy érdekes, sok fiókkal bíró rokokó nagy szekrény eladó.	Jó karban lévő kiállítási szekrény és 10 db. népbanki részvény jutányosan eladó.
Megvételre kerestetik egy 700—1000 frt áru kisebb ház kerttel.	Egy emeletes ház szép nagy kerttel, tágas udvarral s mellékhelyiséggel szabadkézből eladó.
Kölesönök, eladások, vételek olcsón közvetítettnek.	

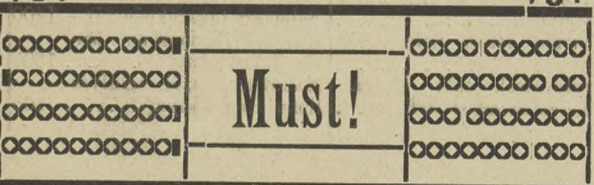

Must!

Must!

Bogya János pompás sőre Ó-bora és vendéglője Híres az egész vidéken... De mi történt most e héten? Hogy must se legyen hiányos Szüretre ment Bogya János; S hozott olyan mustot ide, A mely édes mint a füge. Ha valaki nem hiszi el, Belőle csak kostolni kell. Literje csak negyven krajczár... Ilyen mustért nem is nagy ár. Marad vendég várományos Tisztelőkük

Bogya János.

Must!

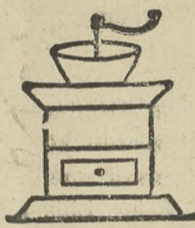

**Minden háziasszonynak,
a ki jó kávéét készíteni kíván!**

Figyeljen jól arra, – vannak ládikák és csomagok a forgalomban, melyek nem valódi

„**Franck**” kávéét tartalmazznak, hanem utánzások! —

Ha zamatos italt és tápláló kávéét kíván, ugy tessék valódi „**Franck**” kávéét kérni, mely azonban csak ezen iktatott jegyekkel valódi:

s ezen aláírással:

D. 2938 Ag 9 V.

Heinrich Franck Söhne
Linz. Ludwigsburg.

Azért: elővigyázat a bevásárlásnál!

Téves azt hinni, hogy „jó kávé” csak tiszta „szemes kávéból” állítható elő, nem, – mert egy jó pótlék a kávé erejét, színét és ízét emeli.

Ez tény; győződjék meg róla egy próba

valódi **Franck** kávéval.

Fekete kávéhoz: 4 kanál szemes kávéhoz – 1 kanál **Franck** kávé

Tejes „ : 3 „ „ „ – 1 „ **Franck** „

